

FOTBOLLENS TIDNING

Damlaget åter i 2:an
GOD JUL OCH
GOTT NYTT ÅR

u-avdelningens årsmöte

Hösten är inte bara serieavslutningarnas tid. Det är också då som årsmötena äger rum och kommande års styrelser bestäms. Så har då både fotbollssektionen och ungdomsavdelningen haft sina möten för att välja nästa års styrelser.

Ungdomsavdelningens ledarmöte hölls på Hjorthagen i slutet av oktober. Stig Bengtsson hade meddelat sina avsikter att träda tillbaka som ordförande. Även Sven Olof Åsbrink och Kurt Hammargren tyckte att de nu hade gjort sitt på ledarplanet och ställde sina platser till förfogande.

Valberedningen, under ledning av Roger "Myggan" Skoog, hade därför ett stort arbete framför sig, när de i början av hösten drog igång sökandet efter den nya styrelsen. Visst hade man tre kämpar kvar från den gamla styrelsen att luta sig mot. Björn Lindbergh, Rolf Sjöström och Åke Åström ställde upp till omval och det gladda valberedningen. Till ordförandeposten hittade man så småningom en av fotbollssektionens medlemmar, Johan Björkman. Och till slut lyckades man övertala en gammal bekant att göra come back i Djurgården. Lars Magnus Wester, som tidigare var anställd och ansvarig för den löpande verksamheten på Hjortis, ställde nu upp bland de förtroendevalda. Därmed fick styrelsen den balans man önskade och ledarmötet gick helt på valberedningens förslag.

Ungdomssektionens styrelse började omedelbart sitt arbete, och man kommer under säsongen 1980 att arbeta i kommittéer i än större utsträckning. I nästa nummer av Blåranden hoppas styrelsen kunna presentera den nya organisationen mer utförligt.

FOTBOLLSEKTIONENS ÅRSMÖTE

Ett par dagar efter ungdomssektionens ledarmöte hade fotbollssektionen sitt årsmöte. Sällan har ett möte i Djurgårdens fotboll mötts av så stort intresse i massmedia som detta årsmöte. Man spekulerade öppet i strider inom sektionen och utgick från att huvuden skulle falla på årsmötet. Till att börja med gick också vågorna höga. Men under ordförandeskap av Harry Holmberg, så avverkades punkt efter punkt på dagordningen. När man så kom till valet av styrelse, så föreslog valberedningen Gustaf Douglas som ordförande. I övrigt ville man ha omval bortsett från Stig Bengtsson som av sagt sig återval.

Då restes röster från flera av de närvarande som ville ha förändringar till stånd. Dock utan att närmare presentera några motkandidater. Helt resolut föreslogs det då att mötet ajournerades i en kvart. Gustaf Douglas och en mindre grupp fick tillfälle att diskutera igenom personnamnen i den kommande styrelsen. När man återkom la denna grupp samma förslag som valberedningen med ett tillägg - Rutger Barnekow. Och årsmötet gick på den linjen. Fotbollssektionens ordförande heter alltså numera Gustaf Douglas. Han har tidigare varit föreningsens ordförande. Sektionen ska vara mycket glad att han nu vill ägna sin tid åt enbart fotbollen framöver. I övrigt ingår de gamla kämparna i styrelsen. Johan Björkman, Olle Hellström, Bengt Lindbergh, Curt Nyberg, Hans Troedsson och Åke Wilhelmsson. Samt Rutger Barnekow som alltså nyvaldes. Rutger är gammal djurgårdare som under en följd av år har bott i Göteborg. Där har han följt IFK:s satsning på elitfotbollen från nära håll. Han har också suttit i styrelsen för Scandinavium. I det civila finns Rutger på S-E-banken i Stockholm.

A-laget

Årets insats i allsvenskan är naturligtvis en stor besvikelse. För min egen del är det första gången jag upplevt fotboll som någonting tråkigt och negativt. Kanske är jag inte ensam om detta. Bakgrunden känner alla till och det finns ingen anledning att orda mer om detta. Vi klarade oss kvar i allsvenskan och nu gäller det att blicka framåt.

I svenska cupen har det gått hyfsat med hänsyn till förra årets fiasko mot IFK Trelleborg. Efter segrar mot Gefle/Brynäs 2-1, Helsingborg 3-0 och Grimsås 2-1 stundar nu IFK Göteborg den 7 april i kvartsfinal på Stockholms Stadion.

Stockholm Cup och Thorsten Cup blev ingen framgång för oss i år. Träningsturneringen Thorstens Cup kommer förmodligen inte att fortsätta nästa år då vi söker andra motståndare utanför Stockholm.

Roger Casslind, Tomas Hansson och Per Wiman är egna produkter som har gjort sin allsvenska debut i år med den äran. Speciellt 17-åriga Tomas har imponerat med sitt säkra backspel. Han har inte visat någon som helst respekt i sina dueller mot kända storheter.

Vår nye tränare Arve Mokkelbost får en mängd talanger att ta hand om och forma till färdiga spelare.

1979 är ett märkligt och annorlunda år i flera avseenden:

två engelsmän i Djurgårdsdress, nämligen Gary Williams och Malcolm McDonald tre tränare har varit verksamma under året, Alan Ball, Gösta "Knivsta" Sandberg och Lars "Laban" Arnesson

rekordlångt träningsläger i England på två veckor

resa till Thailand på 10 dagar under januari månad samt match

tidningsartiklar och skrivelser om och kring vårt lag i massor

Jag avstår att kommentera ovanstående punkter men årets dåliga resultat kan nog i viss mån hänföras till dessa saker. Att tränarfrågan har haft negativ effekt på laget förstår väl alla. Det har blivit en otrolig blandning av spelsystem och taktik och olika sätt att se på fotboll. Det har gjort att laguppställningen har vaskats om en hel del. Vi har spelat enligt 4-3-3 och 4-4-2 då även med "libero" på mittfältet. Det tar lång tid att nöta in dessa olika modeller för att få in stabilitet och rytm i laget. Skador har inte förbättrat läget och vi har använt 22 spelare i allsvenskan.

Gary Williams hör till de spelare som hängt med i alla 26 matcher. Han är förmodligen den enda av de redan etablerade spelarna som har utvecklats i år.

Han är som bekant en härlig kämpe och erhöll mycket välförtjänt supporterklubbens pris som "Årets Idol".

Fotbollens ledning har nu att planera framtiden. Många spelare börjar komma till åren och det gäller att så småningom fylla på med nya spelare från B- och ungdomslag.

Flera av spelarna kom endast sporadiskt upp i normal kapacitet. Detta kommer vi säkert till rätta med nästa år. Både fysiska och psykiska betingelser har inverkat på förmågan under året. Men med bra träning och en välskött organisation får vi lugn och harmoni i laget. Jag tycker mig skönja tendenser i den riktningen redan nu.

En viktig faktor för framgångar är bl a planfrågan. Nu verkar vi få väldigt fina träningsförhållanden genom de uppvärmda planerna på Stadshagen och Hjortshagens upprustning. Det finns all anledning att se ljus på framtiden alltså!

Jörgen

Tränarfrågan a-laget

En av fotbollssektionens första uppgifter blev att engagera en tränare för A-laget inför det kommande året. Tränarsysslan blir allt mer komplex i dagens fotboll, och därför blir det också hela tiden svårare att hitta rätt person i de olika klubbarna. Djurgården, som först sonderat det etablerade tränarsverige utan att få några egentliga napp, beslöt att söka sin tränare på annat håll. Napp fick man i Karlstad, där norrmannen Arve Mockelbost just fört stadens stolthet till division II. Arve kom till Stockholm och fick bekanta sig med våra spelare och ledare. Och så småningom beslöt han sig för att tacka ja.

Arve är en väl kvalificerad tränare, även om han tidigare inte varit särskilt känd i Sverige. Han har utbildat sig i Norge och USA, och innan han kom till Karlstad var han anställd av Norska Fotbollsförbundet. Han har också tränat klubbar i lägre divisioner i Norge. Teoretiskt har han alltså inget att lära av våra andra allsvenska tränare. Men hans erfarenhet av allsvensk fotboll är begränsad. Han har sett en match med Djurgården i år. Och det var den famösa matchen mot Åtvidaberg, som följdriktigt slutade 0-0, eftersom båda lagen kunde vara säkra på allsvenskt kontrakt även nästa år med det resultatet.

Just nu håller Arve på att flytta till Stockholm med familjen, och i januari drar träningen igång. Enligt det program som har dragits upp kommer första månaden att ägnas åt rejäl hårdkörning. Därefter börjar nästa fas av träningen och då ska Djurgården söka hårt motstånd för sina träningsmatcher. Räkna med att vårens träningsmatcher förläggs söderut.

Arve har inte ännu avgivit någon mer specificerad målsättning för nästa säsong. Först ska han lära känna spelarna, både privat och på plan. Bland annat räknar han med att intervjua varje spelare under ett par timmar för att lära sig vars och ens speciella förutsättningar och inställning till fotbollen. Arve Mockelbost är en frisk fläkt i Djurgården. Låt oss önska honom lycka till och ge honom allt det stöd som en ny tränare har behov av. När han blir varm i kläderna har han dessutom lovat att även ägna en del av sin tid åt ungdomsavdelningen. Något som kanske inte blir aktuellt första året, men väl under de därpå följande åren.

Johan Björkman.

julklappar

Här ser vi Arve Mockelbost längst till höger. Han har som synes redan hunnit med att ta en titt på Hjortislokalerna. Han ser ut att trivas med den nya college-tröjan.

DEN KOSTAR ENDAST 40:-

OBS! BEGRÄNSAD TILLGÅNG. En trevlig julklapp, eller hur?

Profilen

Namn: Thomas Hanson
Född: 20 juni 1962
Längd: 180 cm
Vikt: 69 kg
Civilstånd: Ungkarl
Yrke: Studerande
Moderklubb: Solberga BK
Meriter: 8 matcher i allsvenskan
11 J-landskamper

Hur hamnade du i DIF?

Jag tog kontakt själv och började spela med DIF 1976, tror jag det var.

Vad gör du förutom att spela boll?

Jag studerar på Sveaplans fotbollsgymnasium (KomVux).

Hur går det att kombinera studier med fotboll?

Det går dåligt då jag inte hinner med p g a all fotboll. Dessutom är jag väl lite lat.

Vad har du för yrkesplaner?

Idrottslärare kanske, eller fritidsledare. Det är svårt att veta nu.

Skulle du vilja ha hjälp att planera din framtid?

Ja, det skulle vara bra. Mer intresse från ledningen i DIF vore önskvärt.

Hur var det att debutera allsvenskt?

Nervöst, men roligt. Det var borta mot Kalmar FF. Själv tycker jag att det gick ganska dåligt.

Vad är din styrka/svaghet?

Vet inte. Inget är riktigt bra, allt behöver förbättras. Är hyfsad på skallen kanske.

Har du någon fotbollsidol?

Inte nu. Tidigare var Pelé, Creuff och Beckenbaer mina idoler.

Vad är det för skillnad på att spela i A-, B- och J-lag?

I A-laget då är det verkligen allvar, även i B-laget. Det är nästan roligare att spela i J-laget. Där blir man inte styrd lika hårt som på seniornivå. Man kan spela lite mera fritt.

Har någon tränare betytt mycket för dig?

Jag har haft Peter Carlsson i tre år och han har lärt mig en hel del. På fotbollsgymnasiet har jag lärt enormt av Bengt Persson, "Laban" Arnesson, L O Nilsson och Tommy Davidsson.

Missar du något p g a fotbollen?

Ja, det hindrar ibland. Jag skulle vilja umgås mer med kompisar.

Vad är det bästa med fotbollen?

Svår fråga. Det är en bra sysselsättning, resor som man får göra är nog det bästa av allt.

Vad har du för fritidsintressen?

Bio och musik. Inom musiken gillar jag bl a Santana, Ulf Lundell och Bob Marley.

Skulle du vilja satsa ännu hårdare på fotboll?

Jag satsar tillräckligt redan nu. Jag tränar tre gånger i veckan på skolan och tre gånger med DIF. Dessutom en massa matcher, det har väl blivit 50-60 matcher i år.

Hur högt siktar du inom fotbollen?

Jag hoppas kunna komma med i A-landslaget någon gång i framtiden och då finns även chansen att bli professionell i någon klubb utomlands.

Har du mött någon speciellt svår motståndare?

Nej, jag har inte spelat mot någon som har varit speciellt svår att tas med hittills i varje fall.

DAMLAGET

Med 4 poäng efter serieledande Dalhem visste vi att vi ej fick tappa någon poäng på hösten före sista matchen mot just Dalhem hemma. Hoppet var att de skulle tappa poäng inför sista matchen.

Vi förberedde hösten genom träning på Östermalm och ett avslutande läger helgen 11-12 augusti på Barnens Ö. Vi både tränade och hann spela en match mot DIV II-laget Roslagsbro som vi efter en mycket bra match slog med 4-0. Serien hade börjat före Barnens Ö-läget och vi hade i en dålig match slagit Frej med 4-0. Därefter slog vi Söderhöjden med 5-0, IFK Bromma med 2-0 och Valhall med hela 8-0.

Vi ställdes inför en som vi visste svår match då vi mötte Bele borta. Vi lyckades efter både tur och skicklighet till slut vinna med 4-3. Ekerö slogs med 4-0 och Ursvik med 5-0. I en träningsmatch inför de två svåra sista matcherna slog vi AIK:s div 1-lag med 4-2. I näst sista matchen hade vi tredjeplatsplacerade Viggbyholm borta. Viggbyholm var enda lag som slagit Dalhem i serien och hade fortfarande teoretiska chanser att vinna den. Dalhem hade på hösten tappat poäng och låg inför näst sista matchen 1 poäng före oss. De hade att möta bottenplacerade Ekerö på Gotland och skulle nu bättra på sin målskillnad. Vi var tvungna att vinna mot Viggbyholm. Matchen var jämn, få chanser skapades. En bit in på andra halvlek får vi en hörna från höger som Ewa "Pelle" Karlsson lägger och som Birgitta "Bitte" Alarik nickar i mål med en perfekt panträff. 1-0 står sig tiden ut.

En match kvar och inte vilken match som helst. Avgörande match mot Dalhem. Matchen läggs som förmatch till Allsvenska DIF-Landskrona. Dalhem fortfarande 1 poäng före oss. Oavgjort räcker för dem. Vi måste vinna. Matchen börjar nervöst i dubbel bemärkelse. Lotta Nilsson, en av försvarsspelarna spelade en pingismatch men skulle komma till matchstart. Tiden går och ingen Lotta dyker upp. Vi har startat matchen med 10 st. och väntar att hon skall dyka upp när som helst. Tiden går - ingen Lotta. Vi gör oss beredda att ta in en 11:e spelare. Just då dyker hon upp i Klocktorsportalen och ansluter sig under publikens jubel till övriga laget. Spelet är inte bra från något av lagen. Matchen gäller för mycket. De chanser som skapas står Dalhem för. Men vår målvakt Ulrika "Ullis" von Schreeb är omtlig. I mitten på 1:a halvlek får Dalhem en straff. Men "Ullis" räddar även den och några fler farliga Dalhemschanser.

Andra halvlek är lika jämn spelmässigt som första. Vi har lyft in Yvonne "Labbe" Dahl och Anki Täck. Matchtiden går mer och mer mot sitt slut. Det verkar vara Dalhem som till slut vinner serien om inte ett under sker. En minut kvar, vi får en hörna från höger som "Pelle" som vanligt lägger. Båda lagens spelare utom "Ullis" befinner sig i Dalhems straffområde när hörnan slås. Kalabalik uppstår. Bollen rullar fram och åter inom straffområdet innan "Labbe" fläker sig fram och tåarin bollen. Vilda scener utspelas. Alla ligger i en hög, underst ligger "Labbe" och skriker "det var jag som gjordet". Matchen är slut, tjejerna har gjort det omöjliga. Full poäng på hösten och erövrande av förstaplatsen 20 sekunder före seriens slut. Vilken gnista och kämpatag det finns i dessa flickor. Vilken ambition och kamratanda. Det är en fröjd att vara ledare i detta lag. Likadan vilja nästa år kan innebära vinst även av div. 2.

Följande flickor har deltagit: Ulrika von Schreeb, Ewa Carlsson, Annika Lundgren, Lotta Nilsson, Susanne Lundgren, Birgitta Alarik, Marita Lindroos, Kathrine Hansson, Petra Schmid, Ulla Bjerkhaug, Yvonne Dahl, Anki Täck, Lotta Karlsson, Sussi Ghose, Carina Merckell, Irene Schmid, Ann Hammarström, Ewa Johansson och Satu Koskinen.

Ulf Lyfors

a-flickorna

Stående fr. v. Björn Bjerkaug (lagl.), Satu Koskinen, Lotta Nilsson, Susanne Nelgard, Anneli Sjöbeck, Susanne Lundgren, Ann Hammarström, Annika Lundgren, Ulla Bjerkaug (trän.).
Sittande fr. v. Yvonne Dahl, Anki Täck, Karin Göth, Ulrika von Schreeb, Annette Thumén och Madeleine Persson.

A-flickorna har deltagit i sju turneringar, varav sex vinster har bärgats. Älta inomhuscup, Norsborgscupen, Sun cup - Karlstad, Kluringcupen, Dennis cup och S:t Erikscupen har hemförts till DIF. Endast i Arno cup hände ett missöde, där blev det "bara" semi-finalspele. Därmed måste, så vitt vi på redaktionen kan förstå, A-flickorna betraktas som föreningens mest framgångsrika lag.

Vi får hoppas att alla framgångar tas på rätt sätt och inte stiger tjejerna åt huvudet. Då kan det genast bli mycket kärvare i framtiden.

69-Tensta

Årets målsättning var att gå till slutspel i S:t Erikscupen. I den här åldern satsar vi främst på att utveckla anfallsspelet. Vi har ansett det mindre viktigt att lära sig försvarsspel, det hinner man tids nog nöta in.

Därför har vi tränat mycket på att komma till avslutningar och göra mål. Av resultatet i serien (klass II) att döma, så är målen med råge uppfyllda.

Vi har spelat totalt 62 matcher och 255 gjorda mål. Det gör laget till det mest målhungriga i föreningen. De tre främsta målskyttarna i år återfinns också i 69:1. De är Peter Mörk, 87 mål, Joakim Wedholm, 74 mål, Stefan Ek-lund, 46 mål, det är grabbar med sinne för var målet är beläget.

Nästa år blir det 11-mannafotboll och spel i elitserien. I övrigt blev det seger i Hammarby Cup och finalspel i Dennis Cup.

PRISUTDELNINGEN

IDÉSPRUTAN

Här har vi Rolf Sjöström i försäljartagen. Brist på idéer när det gäller att dra in pengar till ungdomsavdelningen kan man inte beskylla honom för. Många projekt går faktiskt att genomföra också.

SPELARBÖRSEN

De här lirarna har korats till bäst i laget. De har erövrat flest poäng enligt den bedömning som görs efter varje match.

ÅRETS SKYTTEKUNG

Här har vi en grabb med en riktig "bössa". Peter Mörk går säkert en ljus framtid till mötes. Målvakterna blir rent av mörkrädda när han är i farten. 87 mål blev årets facit. Lite av de takterna hann vi även se ute på Barnens Ö.

TRÄNINGSPRISER

Träningsvilja och ambition är viktigt om man skall kunna bli riktigt bra i fotboll. Det har ungdomarna på bilden och får därför också välförtjänta priser. Om man tränar flitigt ger det väldigt ofta resultat också.

PRISUTDELNINGEN

ÅRETS BÄSTA GRABB

Varje år koras bland sista års juniorerna årets bästa grabb. I år föll valet på resen i försvaret, Tommy Jansson, en fysiskt mycket stark gosse. Kjell Samuelsson, prisutdelare, verkar nästan lite skraj.

ÅRETS BÄSTA TJEJ

Det är ett nyinstiftat vandringspris. Ulla Bjerkhaug inramas och kramas av "Mulle" och sektionens hedersordförande Gunnar Lundqvist. Ulla har under många år tillhört de mera tongivande spelarna i damlaget.

LEDARE AVTACKAS

Stig Bengtsson (t.v.) avtackas efter mångårigt arbete i ungdomsavdelningen. Kjell Sjöberg har några väl valda ord att framföra. Vi får hoppas att Stig inte försvinner helt ur kulisserna. Med sin långa erfarenhet och inblick i arbetet vore detta olyckligt.

DAMLAGET

En något trött Ulf Lyfors framför sitt segerrika damlag. Han disponerar ett mycket ungt lag som därmed bör kunna utvecklas mycket både individuellt och kollektivt. De får ju också del av de förbättrade träningsförhållandena på Stadshagen.

DIF·anda i nytappning 68:1

För att redaktören för denna förträffliga publikation inte ska behöva tjata om material till tidskriften så är det väl bäst att vi berättar lite om 68:1-lagets mot- och framgångar under året.

Säsongen började minst sagt konstigt - i alla cuper typ Kluring och Dennis-cup gick det väldigt bra och 1/4-finaler nåddes i bägge turneringarna - men i S:t Erikscupen ville det sig inte riktigt. Laget spelade flera matcher mycket bra men ramlade på målsnöret och fick bara oavgjort trots enorm press på motståndarna, flera gånger var motståndarlaget inte ens över på vår plan-halva under matcherna. Men vad hjälper det när vi inte själva kunde göra mål.

Laget var inte samtränat ordentligt (första året som 11-mannalag) nya killar hade kommit in och några gamla hade slutat av olika anledningar. Anslutningen under den mycket arbetsamma våren var inte heller alltid vad vi hade räknat med - var det inte sjukdomar som spolerade det hela så var det skador eller ibland helt enkelt ledsnad på allt vad fotboll hette.

Tränaren och lagledaren (Ulf Wiland och Stefan Wahlberg) insåg snabbt vad som behövdes göra förutom det rent tekniska - d.v.s lära sig att skjuta på mål och göra mål - så behövde laget samtränas och få en egen inre sammanhållning. Men hur få det när samtliga veckodagar upptogs av matcher, träningar och någon ynka kväll skolan. Det vi lärde oss av vårsäsongen är att alla spelare mår ibland bara bra av att inte ha för mycket fotboll att tänka på framförallt inte för mycket matchning. Men vad göra när killarna aldrig förlorade i cuperna ???

Äntligen sommaruppehåll och under det skulle vi göra två saker dels åka till Östersund och spela Karolinercupen och dels också åka ut till träningslägret på B-Ö. Två utmärkta tillfällen att hinna lära känna varandra inte bara på fotbollsplanen. Detta är för oss storklubbar som har grabbarna spridda över hela sta'n ett av de bästa argumenten för att åka bort på turneringar under sommaren.

Hann vi lära känna varandra ?? Ja, och det med råge och resultaten visade sig genast. Eller vad sägs om en 3:e plats uppe i Östersund ! 1/4-final i S:T Erikscupens slutspel ! Vinst i Sandeliuscup ! m.m m.m Framgångarna bara ramlade in även om 1/4-finalen i S:t Erikscupen blev en för grabbarna kanske mindre minneshärlig avslutning på den turneringen (förlust med 1-0 när 3 minuter återstod av matchen). Och vinsten i Sandliuscup avslutade säsongen helt underbart !

Vi vill passa på att än en gång tacka samtliga spelare för deras insatser både på och utanför planen. 68-ornas uppträdande behöver man sannerligen aldrig skämmas för. Och vi vill samtidigt passa på att tacka alla föräldrar för det stöd de givit lagledningen. Inga sura miner här inte om någon spelare fick stå delar av matcher eller t.o.m hela matcher !

Planeringen inför 1980 ? Tyvärr slutar Ulf Wiland som tränare för laget eftersom han måste fortsätta och avsluta sina studier till ingenjör inom stålindustri men vi har fått en fullgod ersättare i f.d 67-tränaren Ulf Ericsson. Kvar som lagledare kommer Stefan Wahlberg att vara - han och Uffe har ju arbetat ihop tidigare. Några nya spelare hoppas vi ska komma - vi är ju bara 13 st och det är lite för lite under en hel säsong när skador och sjukdomarna börjar komma. Men sist men inte minst så hoppas vi att spelarna precis som i år ska kunna ge 110% av sig själva och att sammanhållningen ska fortsätta. Vi passar även på att tacka Uffe Wiland för hans insatser och avslutar med att tala om att av 61 spelade matcher vanns 35 - 7 spelades oavgjort - och endast 19 förlorades.

Laget har genom åren gjort sig känt som bra men aldrig bäst. Inför säsongen -79 var grabbarna bättre förberedda än någonsin. Hoppet tändes redan under vintern i en inomhusturnering i Åkersberga, då tidigare så suveräna BP pressades till oavgjort. Tyvärr förlust på straffar. Så var den gamla visan igång; förlust i slutskedet. Efter en ganska hyfsad vårsäsong började sommarens turneringsverksamhet, med den för äldsta pojklaget, sedan några år, traditionella flaggturneringen i Malmö. Efter en olycklig inledning i gruppspellet, där givna poäng tappades genom både slarv och direkt ofattbar otur, hamnade grabbarna i ett prekärt läge gentemot huvudkonkurrenten i gruppen Norrby (som besegrats klart) att målskillnad skulle nå finalen. Dessvärre var fru Fortuna som vanligt ogünstig. Ett mål för lite i avslutningsmatchen trots att chanser fanns. En viss revansch togs emellertid då tredje pris vanns efter en mycket välspelad match mot danska Köge. Turneringens klart bästa. I Cowal 79, som spelades i Dunoon, Skottland, var framgångarna blandade, vilket är naturligt i det hårda internationella motstånd som bjöds. Var vi inte bäst i fotboll, så fanns andra discipliner att visa den svenska överlägsenheten. Typ bordtennis och dragkamp av alla sporter! Dessutom uppnådde de flesta av lagets medlemmar nya fina personliga rekord i flipperspel.

Efter en andraplats i elitserien och en kvartsfinalförlust mot vårt speciella "bogey"-team, det "ruggigt" defensivspelande Vasalund, samt en mindre lyckad match i Köpingscupslutspelet, laddades det väldeliga inför slutspelet i Linköpingscupen (inofficiell pojk SM). I gruppspellet hade bland annat Hammarby slagits ut efter en inspirerande match. I semifinalen väntade Halmstad BK. Hallänningarnas spel var av samma typ som deras A-lag. Några detaljer av herr Hodgsons förkunelse måste ha missuppfattats och segern bärgades med 4-3 efter en taktikfylld drabbning. I finalen mot BP, som slagit ut Elfsborg i andra semifinalen kunde tyvärr inte grabbarna få grepp om händelserna och BP-segern var solklar.

Säsongen 79 har ändå varit klart positiv och resultaten hade kunnat vara ännu bättre om inte laget drabbats av ett par långvariga skador.

Inför framtiden kan konstateras att de flesta spelarna utvecklats kraftigt under det gångna året och vi hoppas att juniorerna får stor nytta av de här lovande spelarna.

Fotbollskola

Damfotbollen har ökat lavinartat i Sverige. Det finns mer licensierade damfotbollsspelare än manliga ishockeyspelare här i landet. Damfotbollen har börjat att tas på allvar både från förbund och publik. Det som för tio år sedan var en "fluga" har blivit en stor rörelse.

Många försöker göra jämförelser mellan herr- och damfotboll, vilket är fel. Flick- och pojkfotboll kan jämföras fram till 12-13 års ålder då styrketillväxten är lika stor. Fotbollen i unga år kännetecknas av spel utan kropps-kontakt. Den som har blivit lärd rätt teknik, tränat mest med boll är bäst. En match mellan ett flicklag och ett pojklag i tio års åldern under samma förutsättningar i träning skulle vara jämn. Efter 13-års åldern ökar pojkarnas styrketillväxt mer än flickornas. Muskel- och skelettmassan ökar betydligt mer hos pojkar. Syreupptagningsförmågan likaså, pojkarnas spel börjar nu byggas på styrka och uthållighet. Därmed kan pojkarna hålla ett högre tempo, skillnaden i tempo ökas år från år.

De damfotbollsspelare som kommer fram nu har spelat fotboll redan i unga år. Deras teknik och speluppfattning är bättre än de som börjat träna och spela när de kommit upp i tonåren.

Att träna ett dam/flicklag har ej samma status som att träna ett pojk/herrlag. Det innebär ofta att damlagen får sämre utbildade tränare. Den utvecklingen kan hämma damfotbollens utveckling. En fotbollsspelare måste träna mycket och rätt för att bli bra. Inläringen i unga år är viktig. Det klagas ofta på att damer är skjutere och nickar dåligt. Det beror på att de har fått fel träning från början. De som lärt sig skjuta och nicka på rätt sätt från grunden, gör det lika bra som män under de genetiska betingelser som gäller.

Publikt sett är damfotbollen också på frammarsch. Finalen i Victoria Cup 1979 mellan Hammarby och Älvsjö drog ca 4000 åskådare.

Damernas satsning på fotboll är lika målinriktad och ambitiös som hos manliga spelare. De siktar hela tiden på att bli bättre och att lära sig. De läser sportsidorna dagligen och annan litteratur lika noggrant som männen för att hänga med. De följer de allsvenska matcherna från läktarplats lika intresserat som män. Och glädjande nog ökar den kvinnliga publiken alltmer.

Svenska cupen för damer står på tur. Europa cup för damer och mer internationella matcher är inte långt borta. Fler och fler kvinnliga tränare och domare utbildas. Vi befinner oss bara i början av en kraftig utveckling.

Ulf Lyfors

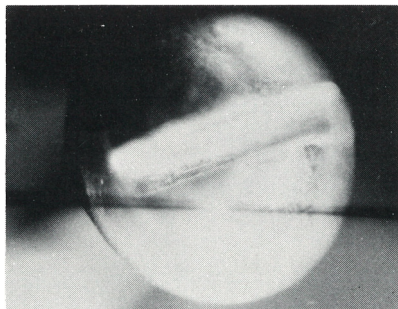
Bli medlem
tfn 143795

Frågetävling

Tack för svaren vi fick. De var få men de var alldeles riktiga. Bilden visade en del av ett armband till en klocka. Vår bunt på bilder till tävlingen börjar sina, de sista vi har blir allt svårare. Men eftersom vi sällan eller aldrig får något brev med fel svar, tror vi att ni skall lösa även dessa.

Grattis säger vi till Jörn Spolander som genom dragning vann frågetävlingen. En DIF-tröja kommer på posten.

När ni har svaret klart för er går ni till väga på följande sätt: Lägg svaret i ett kuvert tillsammans med er adress + tröjstorlek. Skicka svaret till: DIF-Ungdomsfotboll, Box 39 007, 100 54 Stockholm.

Vårt yngsta lag

Kjell Härtén har varit ledare för 72:orna under säsongen och mycket ambitiöst tränat dessa "juveler".

De har deltagit i Kluringcupen och Enskede Cup med framgång. Vem vet? Här finns kanske en eller flera kommande storspelare.

67:1

När man nu sitter i höstmörkret och tänker tillbaka på fotbollsåret som nyligen slutat kan man konstatera att 1979 är 67:ornas hittills mest framgångsrika år.

Vi hade försiktigt satt upp två mål för i år. Elitserien skulle nås, vi skulle försvara Aroscupen i Västerås och det lyckades vi med. Detta och en del andra hyfsade placeringar samt ännu en vinst i CD-cupen i Edsberg under oktober månad gör att vi är mycket nöjda med årets resultat.

Till sist vill jag passa på att Tacka alla 67:or för tre härliga år och önska er och nye tränaren Jan Lilja ett stort Lycka Till i fortsättningen.

Nu hoppas jag att ni ställer upp mangrant på träningarna hela vintern, då har ni möjlighet att ta vara på lärdom som sprids till er. Effektiv och meningsfull träning gör er till bättre fotbollspelare.

Lycka Till!

Ulf.

65-1

65:orna har, efter sju sorger och åtta bedrävelser tidigare år, varit ett av 1979 års stora glädjeämnen. Med det samspelta paret Roger "Myggan" Skoog och Kjell "Trädgårdskungen" Sjöbergs eminenta ledning har klass 65-2 A vunnits och laget avancerat till elitserien. I slutspelet nåddes sedan 1/4-final. Två fin-fina finalplaceringar i Kamratträffen och Sun Cup är övriga höjdpunkter. Man har även deltagit i Lidingö Höstcup (seger), Söderhöjdscupen för 64:or samt Kluring- och Denniscuperna.

66:orna framför Edinburgh Castle

66:orna

Efter en trevande början i E-gruppen har åldersgruppen på senare år blivit en av våra starkaste. Inte nog med att vi har ett förstalag som blivit ett etablerat topplag utan också andra-laget under ledning av den store entusiasten Erwin "Dansken" Hansen och den mera lugne stöttepelaren "Sigge" Widmark börjar visa framfötterna. Förstalaget har i år spelat 47 matcher av vilka 36 vunnits, 7 förlorats och 4 slutat oavgjort. 121 insparkade mål och 37 insläppta. Detta har inneburit att final har uppnåtts i de två stora Stockholmsturneringarna; S:t Erikscupen (förlust) och Kluringcupen (vinst) och en andraplats i elitserien. Vidare en andraplats i Lomma efter "omöjliga" MFF, men före bland annat Kalmar FF, tredjeplats i Cowal 79 efter två finalister i Skotska cupen (det finns 2 olika cuper) men före bl a hemmalaget Cowal Boys club. Dessutom togs vinst i Nyköpingscupen och Allan G Carlssons minnesturnering. Den match man kanske mest drar sig till minnes under säsongen är mötet med Cowal Boys Club i uppgörelsen om tredje pris. I gruppspelet ett par dagar innan var DIF-grabbarna helt chanslösa.

På grund av den internationella åldersregeln, där gränsen går vid den 1 augusti i stället för 1 januari som i Sverige var många av motståndarna upp till 5 månader äldre samt dessutom fördelen av hemmaplan och stöd från en entusiastisk publik var oddsen knappast lysande. När sedan motståndarna fick göra 1-0 på en helt feldömd straff krävdes en enorm vilja för att vända ett klart nederlag till framgång. Sedan kvitteringen fallit tände grabbarna på alla cylindrar och en otrolig urladdning ledde till ledningsmålen 2-1 och 3-1. När sedan 3-2 reduceringen kom återstod endast ett par minuter och segern var aldrig i fara.

Andralaget har efter en trevande inledning under våren kommit mycket starkt i säsongsspurten med fina resultat ute i Järfälla under september och oktober. Tyvärr var laget så sjukdomsdrabbat just när S:t Erikscupens slutspel började att laget var chanslöst redan i första matchen.

Båda lagen kommer säkert att nå framgångar även i fortsättningen.

Ledarfesten!

Fr. v. Ulf Lyfors, Otto "Pudding" Wahlström, Ulla Bjerkhaug, "Mygga" Skoog och Gun Granlund.

Ett mycket uppskattat initiativ från sektionen sida var ledarfesten som anordnades fredag kväll den 30/11.

Som ni ser på bilden ovan inga sura miner där inte.

"Pudding" är ju prydlig som alltid, men vad har Uffe gjort av slipsen?

Ungdomskommittén

Johan Björkman	755 05 80
Björn Lindbergh	41 98 18
Rolf Sjöström	80 13 22
L-M Wester	33 31 27
Åke Åström	35 07 50

Ledare

J:2

Otto Wahlström	81 87 98
Ossian Wasström	88 55 64

64:1

Kenneth Heimlén	37 12 19
Göran Degerman	89 28 28
Tommy Jernberg	0753/730 62

65:1

Roger Skoog	67 32 42
Lennart Lemoine	758 58 11

65:2

Pierre Magnenat	18 93 84
-----------------	----------

66:1

Peter Carlsson	a 14 37 95
Göran Wennerström	a 60 30 24

66:2

Ervien Hansen	774 33 52
Sigvarð Widmark	86 42 09

67:1

Jan Lilja	a 60 61 07
Åke Åström	35 07 50

67:2

68:1

Ulf Ericsson	62 16 85
Stefan Wahlberg	739 28 08

68:2

69:1

Kjell Krüger	83 72 79
C-A Dahl	52 85 30

69:2

Bo Wikner	760 61 44
-----------	-----------

70:1

Arne Karlsson	93 51 40
---------------	----------

70:h

Alo Holm	99 11 27
----------	----------

70:tensta

K-O Samuelsson	760 33 76
Sten-Göran Nilsson	760 45 81

70:2

Lars-Erik Genberg	53 54 55
-------------------	----------

71:1

Peter Loso	89 36 64
------------	----------

71:1

Olle Idestrom	54 98 49
---------------	----------

72:s

Kjell Härtén	740 41 92
--------------	-----------

Daml

Ulf Lyfors	730 11 16
------------	-----------

Björn Bjerkaug	45 73 80
----------------	----------

Olle Gustavsson	0758/105 06
-----------------	-------------

A-flick

Göran Ogård	755 94 25
-------------	-----------

C-flick

Göran Strömberg	42 64 46
-----------------	----------

D-flick

Gun Granlund	86 50 47
--------------	----------

Irene Schmid	-- -- --
--------------	----------

E-flick

Marjukka Koskinen	68 33 51
-------------------	----------

Dam-reserv

Roger Hammarström	-- -- --
-------------------	----------

Lena Johansson	50 80 56
----------------	----------

C-laget

Jan Carlén	42 01 38
------------	----------

KANSLIET HJORTIS	60 61 07
------------------	----------

KANSLIET STADION	14 37 95
------------------	----------

Matr.förv

Sven Jonsson	46 15 02
--------------	----------